

Sierra

Sierra is de laatste van onze verzameling afghanenkleuters die naar een nieuw, eigen huis vertrok. Sierra verbleef eerst een poosje bij een gastgezin, maar omdat de daar aanwezige teef toch een beetje genoeg begon te krijgen van Sierra, verhuisde ze later naar een ander gastgezin.

Waardering Nog niet gewaardeerd

[Stel een vraag over dit artikel](#)

Sierra was een tikje schrikachtig uitgevallen en vond veel dingen, vooral honden en mensen, erg eng. Zaterdagochtendwandelaars herinneren zich wellicht de wandeling waar Sierra ook bij was. Enorm griezelig al die honden bij elkaar. Nee, dan ging ze maar liever in haar kleine eentje zelf op stap. Er kwam nog een andere wandelaar aan te pas, ook met windhonden, die haar gelukkig in de kraag kon vatten.

Maar naarmate de dagen en weken verstreken ging het steeds beter met Sierra; ze werd wat zekerder en kon eigenlijk prima opschieten met de honden in haar nieuwe opvanggezin.

Intussen was haar zusje Isabel al aardig ingeburgerd bij haar nieuwe mensen in Frankrijk. En die hadden altijd twee afghanen gehad. Eerlijkheid gebiedt te zeggen dat deze mensen zich aanvankelijk voor twee pups hadden gemeld. Dat leek ons toen een beetje veel van het goede. Maar ja, na een maand of wat ziet alles er toch weer anders uit en toen tijdens de mailwisseling over hoe het met Isabel ging, bleek dat er nog steeds belangstelling voor een tweede pup was, hoefden we niet heel erg lang na te denken.

Sierra ondernam de reis naar Frankrijk met haar opvangfamilie en zij werd voorgesteld aan haar nieuwe ouders en aan Isabel. Overigens meende Isabel eerst haar toenmalige opvangmoeders aan te moeten blaffen en grommen. Totdat bleek dat ze toch iets bekends hadden. Na een paar seconden roerloos te hebben staan denken, sprong ze met een grote gil direct in de armen van diezelfde mensen die ze kort daarvoor had willen weggagen.....

Intussen maken Isabel en Sierra de grootste lol. Vooral Sierra is erg dol op het verbouwen van schoenen! En met z'n tweeën hebben ze al een pak dure kasjmier met zijde en een pak merinowol uitgepakt en door het hele huis gedrapeerd. Gelukkig heeft Isabel het verschijnsel tennisbal ontdekt –dat kan minder kwaad.

Dametjes, een beetje het walletje bij het schuurtje houden, hè! En Darryl is echt heel lief; die hoeven jullie niet alle dagen aan te blaffen.